

det, den berømte Molbofører sagde, da de kastede Aalen i Vandet. Men det forekommer mig, at den højtærede Statsminister befandt sig særdeles vel i Eftermiddags, da han havde Ordet, og det forekommer mig ogsaa, at han havde det ganske godt, hyggeligt og rart, da de andre Herrer talte. Naar denne Debat er sluttet, vil de ganske sikkert gøre den Erfaring, at alle de mange Ord, de har afleveret i denne Sag, ikke finder nogen Genklang ude i Landet, og jeg kan ikke sige andet, end at det ogsaa forekommer mig, at alle de 3 Herrer, der er optraadt fra den Side, tager lovlig letfærdigt paa hele dette Spørgsmaal her. Det er jo klart, at de to Herrer, der er udstødt af Ministeriets Paradis, længes tilbage igen til den Tid, og at de gør sig Anstrengelser for at vende tilbage, er jo en Sag for sig. Men noget ganske andet er det, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er jo Spørgsmaalet om, at en Bank er brudt sammen, efter at 50—60 Mill. Kr., der især var skræbet sammen af Husmænd og Arbejdere og Gaardmandsfolk her i Landet og indsat i Andelsbanken, er formøblet og sat over Styr. Og nu mister disse Folk deres Penge. Det er noget ganske andet. Jeg tror, at man ude omkring i Landet vil tænke mere paa denne Side af Sagen end paa de Herrer's Aspirationer efter at komme til Magten igen. Jeg forstaar for øvrigt meget godt, at de ønsker at komme til Magten, thi nu har den nuværende Regering siddet saa længe, at der er blevet Orden i mange Ting. (Latter). Ja, vi har faaet vore Statslaan ordnet, ikke sandt? vi har faaet Orden, for vi betaler af paa Statsgælden, medens de andre de 4 Aar: . . . ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ler; han har sin Del af Ansvaret for de 4 dejlige Aar, da man laante over 300 Mill. Kr. og formøblede de 350, som var i Statskassen i 1920, ikke sandt? 6—700 Mill. Kr. satte de over Styr i 4 Aar. Vi er begyndt at afbetale paa Statsgælden. Der er kommet Orden i vort Pengevæsen. Ja, og Kronen er stigende; den stiger endogsaa saa stærkt, at den højtærede Statsminister har Vanskeligheder med, at det ikke skal gaa alt for stærkt. Jeg vil sige til den højtærede Statsminister, at jeg har et ualmindelig godt Middel at anbefale ham til at holde Kronen nede. Den højtærede Statsminister behøver blot at begive sig til Hans Majestæt Kongen og sige: Jeg trækker mig tilbage, vil De ikke sende Bud, efter det ærede Medlem Hr. N. Neergaard igen. Saa skal De se, hvor Kronen styrter ned, De kan være ganske rolige i saa Henseende, det skal prompte blive besørget af

de to Partier, som sidder derovre. Samtidig kan De ogsaa være overbevist om, at saa begynder Laanepolitikken igen, som tidligere. De Herrer ved meget godt, at denne Regering har vundet Anseelse og Anerkendelse for sin hele Politik langt ud over Arbejdernes Kreds. Det er det, som smærter de ærede Medlemmer, som sidder i denne Side af Salen, og det er derfor, de baade i Pressen og her i Tinget i hvert eneste Møde gør sig alle mulige Anstrengelser. Nu skal Ministeriet hales ned, det er paa høje Tid, siger de, Valgdagen kan komme, naar det skal være, nu kan der ikke længere gives nogen Pardon. Jo, jeg kender meget godt Motiverne til de Herrer's Optraeden, men det er et Spørgsmaal, om den store Befolkning i Landet og specielt de, som er ramt af Andelsbankens Sammenbrud, synes, at det i og for sig hører rettelig sammen: det tomme Bulder, man laver her om Andelsbanken, og den Katastrofe, som er indtraadt.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen begyndte sin Tale med at sige, at Andelsbankens Historie begynder i Januar 1925. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem regner paa samme Maade, naar han taler om andre Ting, andre historiske Begivenheder i denne Verden. For det er jo en fuldstændig Fejltagelse. Andelsbankens Historie begynder virkelig ikke i Januar 1925 med Saneringen af Gælden til Mælkeeksporten. Nej, som jeg udtalte i Formiddags, begynder Andelsbankens Historie i 1921 og 22, da Banken tåber sine Reserver og maa afskrive dem, da den staar uden anden Kapital end den nøgne Andelskapital, der ikke kan dække de Forpligtelser, Banken har efter Bankloven. Hvad gør saa Ministeriet Neergaard, det Ministerium, hvis hele Bankpolitik fik det konservative Folkepartis Støtte her i Tinget, baade naar det drejede sig om Landmandsbanken, og naar det drejede sig om Diskontobanken, og ogsaa naar det drejede sig om Andelsbanken, hvad gjorde saa denne Regering, der sad den Gang? Sagde den til Banken: I maa skaffe mere Kapital? Nej, det sagde Ministeriet Neergaard ikke til Andelsbanken. Da Andelsbanken kom og anraabte Regeringen om at blive fritaget for at overholde Banklovens Forpligtelser, saa sagde denne Regering: Lad os skjule, hvorledes det staar til med Andelsbanken. Jeg siger derfor: Det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Hr. Kragh er de rette til at staa frem her og tale om, at vi skal have Aabenhed, at Indberetningerne fra Bankinspektøren skal publiceres, de, som var med til at skjule for Befolkningen, hvordan